

Emócie z fotoobjektívov v Caraffke

Až do 6. decembra 2024 si v Mestskej galérii Caraffka môžete pozrieť premiérové výstavy Branislav Štefánik – Lacková / Oliver Ondráš - Chasidi. Mestská galéria Caraffka v Prešove uvádza premiérové výstavy dvoch fotografov, východniarov a jubilujúcich päťdesiatnikov. Spoločným menovateľom oboch fotografických súborov sú emócie a milovníci fotografie sa majú na čo tešiť. Prešovčan Branislav Štefánik predstaví fotografie z rodnej obce pod názvom LACKOVÁ: FRAGMENTY Z MINULOSTI. Popradčan Oliver Ondráš vystaví súbor fotografií z obradov ortodoxných židov pri hrobách rabínov pochovaných v Poľsku a Ukrajine s názvom CHASIDI. „Výstava, ktorú som pripravil, je pre mňa veľmi osobná a emocionálna. Je zasvätená dedinke Lacková, pri Hniezdnom, miestu, kde v detstve trávil mnohé víkendy a prázdniny. Táto obec nie je len miestom na mape, je to aj miesto mojich spomienok, miesto, kde žili moji starí rodičia a kde sa narodil môj otec. Z fotografií, ktoré som zachytil pri návšteve Lackovej preniká nostalgia a láska k miestu, ktoré formovalo moju identitu,” priblížil tému výstavy Branislav Štefánik. Jednou z fotografických spomienok, ktorú môžete na výstave známeho Prešovčana vidieť, je Svätý kríž, pri ktorom sa modlili jeho starí rodičia a zosobňuje silu tradícií jeho rodiny. Nechýbajú ani snímky z interiéru, napríklad fotka piecky, na ktorej varievala jeho babička. „Nedávno bol náš rodný dom zbúraný a na jeho mieste vyrástol nový dom. Zmeny sú nevyhnutné, no v mojich fotografiách ostávajú navždy zachytené kúsky toho, čo tu kedysi stálo. Mojím cieľom bolo nielen zachytiť tieto fragmenty, ale aj zdieľať príbehy, ktoré stoja za nimi a ukázať, ako nás naše korene a spomienky formujú. Lacková, hoci sa mení, bude vždy súčasťou mňa. Je to dedina, kde som sa učil o láske, o Bohu, o rodine a živote,” vysvetľuje fotograf. Chasidi sú ultraortodoxní židia žijúci vo väčších, či menších komunitách po celom svete. Sú špecifickí nielen svojím oblečením a výzorom, ale najmä veľmi emotívnym prežívaním viery. Riadia sa heslom: „Žijeme na svete, ale nie vo svete”. Komunity chasidov majú prísne pravidlá fungovania a sú uzavreté pred “moderným” svetom. Väčšina z nich nepoužíva smartfóny, internet a nesleduje televíziu. „Chasidi ma fascinovali dávno pred tým, ako som sa stal fotografom. Fotiť som ich začal na púti v ukrajinskom meste Umaň, kde je pochovaný zakladateľ chasidizmu rabín Nachman z Braslavy a bol to pre mňa neskutočný zážitok,” prezradil Oliver Ondráš. Po covidovej pandémii pokračoval vo fotografovaní chasidských pútí, v jazyku jidiš “jarcajt”, v poľských mestách Lelów, Leżajsk a Nowy Sącz. Chasidi sú veľmi emotívni. Radi spievajú, tancujú a v spojení s ich typickým čiernym oblečením, klobúkmi a paesmi pôsobia na bežných ľudí ako z iného sveta. „Mal som šťastie, že ma chasidi na pár chvíľ pustili medzi seba. Snažil som sa využiť toto privilegium a prostredníctvom fotiek ukázať aspoň malý výsek ich života,” dodal Popradčan.